

Александар Д. Станојевић

САЊАРЕЊЕ

Да ли сањах, ил то беше стварност
Када видех на небу звезду
И облак како је гаси
Када ветар баци ме под брезу?

Тачно је, људи не живе заједно
Људи не умиру заједно
Али зато заједно спавају
И засигурно, заједно сањају

Али у мору људских снова
Само је један сан стварност:
Где видеше на небу звезду
И тај облак што је гаси

А знали су да је стварност
Јер их киша освети
И бацивши на свет љагу
Светом водом прочисти

Али онда севну муња
И гром се зачу кроз даљину
Облак с ветром одлетео
Бреза с ватром изгорела

Да ли сањах, ил то беше стварност
Када видех на небу звезду
И кишни облак што је пали
К'о што ватра спали брезу?

